

סה:

עין משפט גר מצוה

קב א מיי פייב מה'י
 אשת הלה יי טור
 ג שפ ארעי סומן ע טעף
 ז נהנהיה:
קבא ב מיי פייב סג
 הלה יי סמג עשין
 מה ולחין פה טור ארעי
 סומן ע:
קבב ג מיי פייב סג
 הלה יי סמג עס
 טושי' ע סומן זה טעף
 ה:
קבג ד מיי פייב סג
 הלה יי סמג לחין
 פה טעף ע סומן ע
 טעף ג:
קבד ה מיי פייב סג
 סמג ע טושי' עס
 סומן ע טעף א:
קבה ו מיי פייב סג
 עירובין הלה סא
 סמג עשין דנען ה טושי' ע
 א"ח סומן חד טעף ג:
קבו ז מיי פייב סג
 אשת הלה יי
 סמג לחין פה טושי' ע
 ארעי ע סומן ג
 ג כהני' ופי' ע טעף א:
א ח מיי פייב סג ה' א
 ג ופכיה סג ה' א
 סמג ע טושי' עס סומן
 ע טעף א ג ופכיה סג ה' א
 ד ל מיי פייב סג ה' א
 ס מ' ופכיה סג ה' א
 הלה יי סמג עשין ע
 טושי' ע סומן פ טעף
 א וטושי' עס ס' סמג
 טעף א:

אף על פי פרק חמישי כתובות

רב אשי אמר תשמשי. אפילו גמל וספן הואיל ומשה אומה על ידי
 שלש: **אבל** זן קמני קמני. וכיפיון ליה והא דקאמר כפ'
 נערה (לעיל דף מט: וסס) כפו ליה אסימא היינו יתרים על ש:
הדרן עלך אף על פי

מסורת הש"ס

(א) טיטה ט: (ג) וקמן
 (א.ו.) (א) (לעיל סד:)
 (ד) (לעיל יג: פסחים ג'
 (זכ"ג). סמג ט. דרה א'
 (ו) (לעיל טו: עירובין פ'
 (ח) (לעיל מו: קדושין ג':
 (י) (מסכתא דקטוה פייב:
 (ט) (לדה מ.א.ו.) (ז) (דף ג'
 (ס) (לעיל מו:)

תורה אור השלם

1. כן דרך אשה נאמרת
 אכלה וקוחה פיה
 ואמרה לא פגלתי אתך
 משלי ל כ

גליון הש"ס

גמ' ת"ר מותר טונית.
 ע"י מיר דף ד' ע"ב ט"ס
 ד"ה שקמלת:

הנהגות הב"ח

(א) גמ' למ"ד תפסמ
 אמאי נקט אונלם לישא
 מעליה: (ב) ס' אחרת
 מה הוא מוסקי לה אמר
 ר' ירמיה ען ל':

מוסף רש"י

שליח ערמלא רומי
 מסאני. דין נני
 ארס להחלין בלס
 פרוס ומעטל ברנלי,
 שליח מופשט כדמחמתין
 ופשי רשתל ערמלי
 פרוס וסמח' ה' לישא
 מעליה. עמליה ודך
 נקי' סדע' לספר
 לטמן נקי' ופסח' ג'
 ואין משמשין ממוחזין
 ביום. דמתי' מס' יט'
 כוח דרכי ימות. דמי
 לישא' סל' יסמל' ונב'
 פ' קטן ב' א' שיש יוצא
 בעירוב אבא. מירנה
 אמו לעמלה ולא יכמה
 ל' עירוב ומליחו ממה
 דכפסה דמי. דמחמתין
 דעמה עליה דלא בני ליה
 גל' אמ' וירובין ג' ס'
 הדרן עלך אף על פי'
 האב זכאי בבחור.
 נקטת' ועינות' לערב'
 פ' קידושיה בכסף.
 סכפ' קידושיה סל' ט'
 וקדושת' ג'. ובשטר. והא'
 מקבל הסטר (קדושין ג')
 אש קילג עטר וזוסין
 עליה ס' ו' וקדושת'
 ג' (ע' י' ו' ובביאה.
 רש"י למסרה לניסא לס'
 קדושין (טו) מורה לניסא
 טל כרחה סל' קדושין
 סדערה ערה. קדושין ג'
 ג' זכאי במציאתה
 ובמטעה ידיה ס'.
 דמתי' ומדמנ' ל' נשוריה
 בית אביה. טל סמג
 ערערה לסימ' (דה י' ס'
 מקבל את גיטה. אס
 מתגרסה מן אירושין
 וקודם שגרה. אלג נגרה
 ו' טמט עז' אן ל' רשות
 כה (לעיל טו). ואינו
 אובל פירות בחייה. אס
 פגול על פניה אכל אכל
 מינית אמר אן אמה אכל
 פירושין אלג עשין ל'
 סגולה (טו). וכל אלג
 אס מן מתה והא' ירשה
 אה

האי תנא שליח ערמלא רומי מסאני. מופשט וערוס שאין לו תליפות
 נגדים אלא משנה לשנה ומנעלים קאמר ממועד למועד ושאר נגדים
 לא תחליף צמועד. והפשיט מתרגמין ירשל ויקרא (ו): וזו פשיטי. וזו
 מדניה שכן שמיית שצוה זורי. כל כסף מדניה אחד משמונה בכסף
 זורי כדאמרי' לעיל' סלע מדניה פלגא
 דזוזא שיהא אחד משמונה כסלע:
מוסף מונוט. כגון אשה שמונות
 האמורים בתשנתו ערפיין לה שאינה
 רעבתנית: **שלא ספגה על כעלה.**
 זימי טרסה כלזכשת נגדים שלגשה
 זימי נדוט: **מוסף בלאות.** אלמנה
 המוגת מנכסי יתומים ועליהן ליתן לה
 כלים של חמשין וזו משנה לשנה: **יואל**
בערוב אמו. מניחה אמו לפני ואינו
 לדרסו אמו ופליחו אלאה ואין אביו
 מוליכו אלאו ערפיין הוא לרין לאמו
 ונתרה שדיוה רבנן. אלמנה עד שש
 לרין סיוע אמלמו וכסס שהכעל זן
 אומה כן זן אומה עמה:
הדרן עלך אף על פי

מציאת האשה. וירושסה. אס
 נפלה לה ירושה הוא
 אוכל פירות בחייה והקין שלה. לישא
 אחריתה ואס מתה בחייו יורשה:
ופגמה. נקט חבלה אס יחנלו כה:
וזכונן סכנולו. שהנשט שלו ועוד
 שנמאסמ עליו והוא קובל: **ילקח כסן**
קרקע. שהרי זו אוכל נכסיו הנפולים
 לה שכן תלויין: **זכאי פירוש בחייה.**
 והקין שלה אס יגרשנה או ימות ואס
 תמות היא יורשה: **גמ' פניגה.** כפי'
 נערה (ס): יסר עליו הכעל. אלמנה כעל
 זכאי ככונן: **העדפה.** אס מעשה מלאכה
 יותר ממה שפסקו לה כחמייס:
 דמעשה

ביום האמר רבא בבית אפל מותר: ואם היתה מניקה: דרש רבי עולא רבה
 אפיתחא דבי נשיאה יאע"פ שאמרו אין אדם זן את בנו ובנותיו כשהן קטנים
 אבל זן קמני קטנים עד כמה יעד בן שש כדורב אסי "דאמר רב אסי יקמן בן
 שש יוצא בעירוב אמו מומאי מדקתני היתה מניקה פוחתין לה ממועשה ידיה
 ומוסיפין לה על מוונותיה מ"ט ליה משום דכעי לויכיל בהרה דולמא משום
 דחולה היא אם בן ילתיני אם היתה חולה מאי אם היתה מניקה ודלמא הא
 קא משמע לן דסתם מניקות חולות ניגרו איתמר (ט) אומר רבי יהושע בן
 לוי "מוסיפין לה יין שהיין יפה לחלב:

הדרן עלך אף על פי

מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה יורושתה הוא אוכל פירות
 בחייה כושחה ופגמה שלה רבי יהודה רבי אבהו רבא אמר רבא
 שבסחר לה שני חלקים ולו אקד ובוואו שבלגיו לו שני חלקים ולה אחד
 שלו ינתן מיד ושלה ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות: **גמ' מאי קא משמע**
לן תנינא ה"אב זכאי בכרתו בקידושה בכסף בשטר ובביאה ה"זכאי במציאתה
 ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה מקבל את גיטה ואינו אוכל פירות בחייה
 נישאת יתר עליו הבעל שהוא אוכל פירות בחייה כושחה ופגמה איצטריכא
 ליה פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן: תני תנא קמיה דרבא מציאת
 האשה לעצמה רבי עקיבא אומר לבעלה אמר ליה השתא ומה העדפה
 דמעשה

האשה ומעשה ידיה דמה ענין זה אלל זה דהאי הוא שלו והאי הוא שלה ולא איצטרך למיתני
 אלל משום רבי יהודה בן בתירא דלגיהיה שיהו עשה כה: **שלח.** למ"ד כהחולל (כ"ק דף פו.) נקוטע ע' ענד עברי של חזירו
 ינתן הכל לעבד וילקח צהן קרקע והוא אוכל פירות כה: **הוא** אכל פירות אלל תלתן
 דאמר יתן שבת גדולה לעבד ושבת קטנה לרבי לרין חלקין בין ענד לאשה: **בזמן** שבסחר. פגס שנכסר כמקום שאין בני אדם יכולין
 לראות שנגליו שפגעה בפניה נמקום שגרה לכל ופגסם הוא עלמו עמה נושט שנכסר שציישה בינו לצנינה שנגליו שציישה בפני כל אדם:
 אה

(טו). יתר עליו הבעל. שהוא זכאי ככל השנים למעלה ואוכל פירות מנכסי סגולה לה ירושה משפלת ט' (טו).
 כסף לצרכיה מותר פני' שלה רבי אמר לעיל בפרקין רב וסמאל דאמרי תרווייהו תקנו מוונת תחת מעי' ומעה כספ'
 תיקנו תחת המותר היכי תיקנו ומה היא עושה לו כדי שתהא מותר מעי' כמה הו' משקל' ה' סלעים שתי כיתורה שהשתי שוייתו רקה וק' משל ערב כפלים שכן עשר סלעים בגליל שהסלע שכיתורה היה גדול כפלים דלעיל שבגליל וא משקל' ה'
 סלעים ערב כיתורה שהן כ' סלעים בגליל: מאי אובלת ר' אמר אובלת ממש ור'א (אמר) תשמשי כדכתיב אכלה ומתחה פיה ואמרה לא פעלתי און וקיל כרי' ותיא רשב"ג אומר אובלת עמו כל ליל שבת ושהת (ס): ואם היתה מניקה זכאי איבייל
 מוסיפין יין שהיין יפה לחלב: דרש רב עולא אמר אחתא רבי נשיאה אע"פ שאמרו אין אדם זן בנו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן הוא קטני קטנים עד כמה יעד בן שש יוצא בעירוב אמו פ' אס עירבה אמר לעפין ואביו ערב לדרוס עס איבא זכאי
 ולא עס אביו שאינו יכול להפטר מאמו והלך כשם שחיבי לוקח את אשתו כן חיוב לזון בניס טענים התלויין עליו: **הדרן עלך אף על פי**

מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה יורושתה הוא אוכל פירות בחייה כושחה ופגמה שלה רבי יהודה רבי אבהו רבא אמר רבא שבסחר לה שני חלקים ולו אקד ובוואו שבלגיו לו שני חלקים ולה אחד
 שלו ינתן מיד ושלה ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות: **גמ' מאי קא משמע**
 לעצמה פ' קכב שלא תקנו מציאת האשה לבעלה אלא מעי' שלא תהא אלא אמה עבריה שקנאה בדימס סעמי' לרבה ומציאתה שלה ור'ע אומר לבעלה קסבר אע"פ דדנא הכי מ"ס תרין לבעלה משום איבה דאמריין בספק
 נערה שהאב זכאי במציאתה כהו מ"ס משום איבה וכדאמריין בספק האשה רבה לא זה היה זכאין במציאתה טעמא מאי אמור רבנן מציאתה אשה לבעלה משום איבה הני תרין להו איבה איל השתא ומה העדפה

לא לנארה לא אפתייה לה כלום ז' ונתי' וחסנן הרי"ף והר"ם סמך העשם משום דהלכתא כרי' כרי'.